

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XXIV. Quæ ex ijs rebus, quas in molestijs & infestationibus Spirituum viuentes percipiunt, Spiritibus Angelicis tribuenda sint, quamuis humani illarum videantur esse authores?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

*Ostenditur quæ ex ijs rebus, quæ in molestijs atq;
infestationibus Spirituum, viuentes percipi-
unt, Spiritibus Angelicis tribuenda
sint, & non humanis: quamuis
humani illarum videantur
esse authores.*

1.

INquisitum est, quid in molestijs, quæ per Spiritus viuentibus
afferuntur, humanis Spiritibus tribui possit. Quia verò exiguum
est illud, non abs re fuerit, si doceamus, *Quinam reliquarum,
quæ afferuntur, molestiarum, sint authores.* Parum enim est scire qui
ipsarum authores non sint, multum, nosse qui sint.

2.

Et quidem si rationi consentanea sunt, & à vero non aliena,
quæ superiori Capite sunt dicta, expedita hic est responsio. Conce-
dendum enim est, *omniū, quæ ab humanis Spiritibus non efficiuntur, An-
gelos (vtrum bonos vel malos, postmodum discutietur) authores
esse.* Quid ita? quia de molestijs, quæ Spiritus afferunt, tota Dispu-
tatio est. Spirituum autem horum duo tantum sunt genera: sunt alij
Angelici; alij humani. (de Deo hic nihil.) Quæ igitur ab humanis,
non fiunt, prorsus necesse est, fiant ab Angelicis.

3.

Verumenimverò quia quædam hic difficultatem habent; res
etiam digna est, quæ diligentius discutiatur; opere pretium fecerim-
us, si omnes molestandi modos, quos superiori Capite percurri-
mus, hic relegamus, & in singulis non *quid possint, sed quid præsent:*
Spiritus Angelici, explicemus.

4.

Nam si quid *possint* queratur, brevis responsio est: *Omnes omni-
no molestandi rationes, quocunq; modo illæ percipiuntur, Angelos posse ha-
bere authores.* Possunt Angeli sensus exteriores, immutare. Possunt i-
maginationem hominis variis simulachris imbuere, mirabilesque
affectiones excitare. Possunt strepitus & tumultus edere. Possunt
viuentes protrudere, impellere, retrahere. Possunt denique vulnera
infligere, atq; ad eam mortem ipsam afferre.

5.

Atque quemadmodum hæc in his tumultibus, locisque in-
festis, *possunt:* ita multo plura *per se simpliciter possunt.* quæ quoniã
fidem humanam quasi superant, hæc, quæ diximus, iis authoribus
feri posse dubium nemini esse debet. Et quæ illa, ad duo genera re-
uocari

uocari

nocari posse videntur omnia, quædam immediata ipsorum actione fiunt, quædam interuenientibus causis naturalibus. quæ ibi fiunt, fiunt per metum localem; quæ hic, virtute rerum naturalium præcipuè. In vtroq; genere species multæ.

Motu locali *possunt primò* plurimum in elementa Nam ignem ex superioris aeris parte possunt in hæc inferiora dimittere, atque incendia excitare. Iob 7. & inmittere ventos, qui etiam vasta diruant ædificia. Iob 7. & excitare tempestates in mari vel concitatis ventis, vel aquis maris turbatis: & terram magnis motibus concutere, aut immissione spirituum vehementium in cauernas terræ, vel cõcussione conclusi spiritus in iisdè. *Possunt deinde ex vno loco in alium transferre, & homines, & animalia, & quæcunq; alia corpora. Possunt tertio* res præsentis subitò ex hominũ conspectibus subtrahere, atque ita inuisibiles reddere. *Possunt quarto* efficere, vt statũ, resq; aliæ anima destitute more hominum incedant. *Possunt efficere quinto*, vt eadem quemadmodum homines loquantur aut illoqui videantur. *Possunt sexto* facere, vt animalia ita se moueant, ita agant, ac si ratione & consilio vterentur; quemadmodum serpens Aesculapij, quem diuinitatis quædam quasi signa dantem Romani in Urbem aduexerunt, teste Valerio lib. 7. capite 8. *Possunt septimo* res certis locis ita sustinere, vt iis magna etiã vi adhibita moueri nequeant. *Possunt 8.* subitò globos igneos, ardentẽsque flammã producere. *Possunt 9.* flumina sistere, & in contrarium impellere cursum. *Possunt 10.* corpora quorumcunq; animalium formare, eaq; induere. *Possunt 11* representare varias quarumlibet rerum formas, auri, argenti, cupri, gemmarum, dapum &c. *Possunt 12.* concitare & conturbare humores, vel spiritus, qui sunt in corpore humano; distrahere item partium compages atque connexiones, cum maximo hominum dolore. *Possunt 13* spiritus animales, qui interiorum sensuum functionibus deseruiunt, ita mouere & conformare, vt res quasdam vel præteritas, vel præsentis, vel futuras representent. Eosdem spiritus iam speciebus rerum exteriorum informatos possunt ad sensus exteriores deuoluere, atque ita miris modis hominibus illudere, vt sibi videre ante oculos videantur, quæ extra oculos non sunt. *Possunt 14.* dormientium phantasmata mouere, atque res varias, etiam futuras, representare; quemadmodum & in Diuinatoribus faciunt. *Possunt 15.* imponere sensibus exterioribus, vel intrinsecus spiritus animales commouendo, & vt diximus ad sensus exteriores deuoluendo; vel extrinsecus falsa

obictra, & rerum tantum simulachra, non autem res ipsas offerendo. Possunt 16. omnis generis affectiones in homine excitare, gaudij, doloris, amoris, odij, timoris, spei: &c. & hoc vel species & formas rerum obiciendo, quæ dictarum affectionum sunt causæ: vel interius nunc phantasia ad similes representandas mouendo; nunc humores, qui harum affectionum materia sunt concitando. Hæc omnia motu locali possunt Spiritus dicti.

7. Mira etiam possunt interuenientibus causis naturalibus iis, quas secundas dicimus: Sunt enim harum virtutes & vires multæ, magnæ, præclaræ, admirabiles, stupendæ: vt exemplis plurimis docent Plinius lib. secundo Naturalis historię, capite nonagesimo sexto. Proclus libro de Sacrificio & Magia. S. Augustinus libro vigesimo primo de Ciuitate Dei, capite quarto & quinto. Albertus Magnus libro secundo Mineralium, Tract. 2. cap. 11. 17. Eracastorius libro de Simpathia. Ficinus libro quarto de Theologia Platonis, capite primo. Cardanus de Subtilitate & Varietate rerum. Et nõrunt Spiritus, de quibus quæstio est, quæ virtutes quibus rebus insint: nõrunt vbi locorum res lateant: nõrunt quibus cum rebus componi, misceri, quomodoque temperari debeant: nõrunt, quo tempore tempestiue, & oportune ad operandum adhiberi oporteat: hæc nõrunt omnia. & cum res maxima facilitate, celeritateque, quocunque libuerit, valeant transferre; miranda sunt, quæ harum adminiculo possunt: & miranda eo magis mortalibus; quod quomodo hæc fiant non intelligant, quamuis etiam naturaliter fiant.

8. Hæc possunt Spiritus. & possunt iis modis, quos recensuimus: vt norunt docti; & exemplis confirmat Benedictus Perierius, libro primo, de Magia, capite sexto. quidni igitur possent omnia, quæ locis infestis obseruantur? Verum, quoniam de potentia quæstio non est, sed de facto; quidnam ipsi Spiritus præstent, in his tumultibus; & quænam ipsorum hęc ita sint propriæ, functiones atque officia; vt Spiritibus humanis tribui non debeant, hoc discutiamus.

9. Huic igitur quæstioni hoc responsi datum sit. In molestijs hinc atque infestationibus, duplicis generis res esse, quæ non humanos, sed Angelicos Spiritus habeant auctores. Quædam sunt, quæ ab humanis perfici

perfici nequeunt: quædam quamuis horum opera fieri possint, ut tamen fiant, non est verisimile. De prioribus, quod Angelos auctores habeant, non potest esse dubium, cum alios nequeant habere. De posterioribus, quod habeant; & Angelorum, & humanorum Spirituum conditio persuadere videntur. Vtræque variz sunt. ostendimus in singulis generibus.

In priorum genere sunt primùm *præstigia atque illusiones sensuum*, quibus viventibus imponitur, ut se percipere existiment, quæ reuera non percipiunt; sed vel in solis sunt sensibus externis; vel rerum solùm sunt simulachra in aere effecta. Diximus superius ab humanis Spiritibus hæc fieri non posse. quod fit, ut quæ hac ratione, molestia affertur, ab Angelis afferatur.

Sunt deinde *impressiones in hominis imaginationem productæ*: veruntamen tales, quæ absque exterioris corporis (quod sensus externos primùm afficiat; deinde sui species ad phantasiam transmittat) subsidio sint factæ. Nam quæ exteriorum sensuum adminiculo ab obiectis corporibus excitantur; ab humanis Spiritibus, dum corpora circumferunt, fieri possunt. At quæ hoc corporum subsidio destitutæ sunt, fiuntque humorum, Spirituum, specierumque, quæ in phantasia sedes suas habent, commotione; quia humanas vires excedunt. Angelos auctores agnoscunt.

Sunt tertio *illusiones nocturnæ, quæ dormientibus somnoque pressis accidunt*. Angelis etiam illæ tribuendæ sunt. Possunt hi in hominis phantasiam se insinuare. Possunt æquè dormientibus atque vigilantibus varia idola obicere. Et cum ad hæc quoque impares sint hominum Spiritus, auctorem nihilominus postulent, Spiritus habent Angelos, à quibus producantur.

Quartò opera Angelorum sunt, *quæ formantur & circumferuntur corpora*. Huius quidem eadem, quæ priorum, ratio. sed tamen quam hæc bene, expediteque ab Angelis perficiantur docent Theologi, qui materiam corporalem ad nutum ipsis dicunt esse subiectam: ut & formare subitò quæ velint, valeant corpora; & eadem mox, quando libet, possint deponere.

Et quemadmodum corpora formant hi Spiritus Angelici, ita ipsi sunt, qui ne formata concidant, impediunt; eademque conseruant; & quibus eorundem tandem dissolutio tribuenda est. Et prius illud propria aliqua, distinctaque ab ipsis actione efficiunt.

Hoc idcirco ipsis tribuitur; quod ipsa desinant conseruare: patianturque in priorem, ex quo compacta sunt, aërem redire. Hoc quintum in molestiis hisce Angelorum opus.

15. Sic ipsis tribuenda figura atque forma, sub quibus humani spiritus conspiciuntur. Sicuti corporum; ita formarum, quæ corpora sequuntur, sunt authores. Quamuis negari non debeat, quin easdem immutare quadam tenus valeant humani Spiritus; corporis, quod circumferunt, nunc contractione, nunc dilatatione, &c. Sit hoc sextum opus.

16. Tribui quoque debent Angelis colores, per quos in viuentium oculos incurrunt. Quid mirum? Non sunt effectus Spirituum humanorum: oportet igitur sint horum. Corporum etiam sequuntur compositionem; & pro materiæ, ex qua oriuntur, varia coactione; pro qualitate luminis, quod concipiunt, alij sunt, atque alij. At corpora componunt Angeli. Materiam alio atque alio modo cogunt Angeli. Colores igitur quoddam ipsorum sunt opus.

17. Octauo, Spiritibus Angelicis authoribus credi debet exhiberi & circumferri ingentia, vastaque corpora, & quæ mole sua viuentes merito terrēt; quamcunque illa humanam formam referant. Communis quidem horum cum iam dictis est ratio; quod si milibus corporibus circumferendis vires humanæ non sufficiant: sed tamen ex causa reditus Spirituum idem facile docetur. Redeunt enim Spiritus hominum, ut cognoscantur. Conuenit igitur, ut non sub peregrina; & humanam formam excedente; sed visitata, & hominibus familiari, & tali, qualem olim habuerunt, conspiciantur.

18. Tumultus quoque aliquando ingentes audiuntur. audiuntur maximi strepitus; qui nonnunquam integros videntur conutere domos: Atque etiam ibi audiuntur, vbi constat molestos esse humanos Spiritus. Sed tamen non humanorum Spirituum hi sunt opera. Quemadmodum ingentia illa corpora; ita hos tumultus atque strepitus Angeli excitant. Illorum vires non superant: hominum vires superant.

19. Decimo. In Angelos illa molestia tactiles referenda sunt, quæcumque ab hominibus fieri non posse iudicantur. Quemadmodum in cæteris omnibus vires humanas certam regulam constituimus humanarum molestiarum; ita easdem valere voluimus ad molestias illas, non humanis; sed Angelicis Spiritibus tribuendas; quæ easdem vires excedunt. In harum ferè genere sunt incendia, euerfiones ædium, vstiones, sectiones, sine armis inflictæ vulnera, atque his similia, quæ videri quidem possunt ab humanis Spiritibus fieri, reuera tamen sunt ab Angelis plerumque.

Dictis

Dictis vndecimum addo. *Quòd quandocunque aliquibus inuisibilibus in assumptis corporibus redduntur humani Spiritus; opus Angelorum agnoscere oporteat.* Et hoc aliquando fieri dubium non est. quia eodem loco existentes ab his videntur, ab aliis nequaquam. Quod verò Angelorum hoc opus sit, tam est certum; quàm quòd humanorum Spirituum esse non possit.

20.

Et quæ hætenus diximus, in illorum sunt genere, quæ idcirco Spiritibus Angelicis tribuuntur; quia per humanos fieri nequeunt. Alia sunt, quæ quamuis per humanos fieri possint; & humanas vires non excedant; ob iustas tamen causas, potius Angelis, quàm hominum Spiritibus tribui debere videntur.

21.

In horum genere sunt grauia damna, quæ viuentibus quandoque per Spiritus afferuntur, qualia sunt mors, contractio membrorum, & his similia. Hæc quamuis humanis Spiritibus authoribus fieri possint; ab Angelis tamen, & non humanis Spiritibus afferri credimus, ob rationes, quas capite 29. in secunda nostra Disputationis parte afferimus.

22.

Ex dictis manifestum est, quid discriminis sit inter molestias, quas Angeli mali, atq; illas, quas humani Spiritus viuentibus afferunt, si ad molestiarum authores respiciamus. Possunt Angeli absque humanorum Spirituum opera molesti esse. non possunt Spiritus humani absque Angelorum. Quotiescunque molestiæ ab humanis Spiritibus afferuntur, aliqua opera Angelorum interuenit. At non quotiescunque molesti sunt Angeli: opera accedit Spirituum humanorum.

23.

C A P. XXV.

Quibus Angelis authoribus tribuenda sunt illa, quæ cum molestiis, quæ ab humanis Spiritibus afferuntur viuentibus, coniuncta sunt: bonisne an malis.

Durima esse in infestationibus atque molestiis, quæ per humanos Spiritus afferuntur, & non his, sed Angelis authoribus sunt, ex duobus præcedentibus Capitibus certum est, & manifestum. Verùm, quoniam Angeli duplices sunt; quidam mali, qui propter peccata sua, à Dei gratia exciderunt, & infernalibus pœnis adiudicati sunt; quidam boni, qui in gratia perstiterunt, & vitam æternam, quã iam felicissimam agunt.

24.

Abi.